

LES FESTES

35

Els gegants de Vilafant foren batejats el 1994. En Cebrià i la Carme simbolitzen el rajoler i una mestressa de casa.

82

La Festa Major se celebra el dia 16 de setembre en commemoració de Sant Cebrià. També hi ha la Festa del Carme el segon diumenge de juliol. Anteriorment era la patrona dels rajolers, que durava dos o tres dies. A l'hivern se celebra la Festa de la Puríssima, el dia 8 de desembre. Les noves urbanitzacions també tenen les seves festivitats: les Forques ho fa l'últim diumenge de juliol i el Camp dels Enginyers el primer diumenge d'agost. En el segle passat s'havia celebrat una altra festa, dedicada a Nostra Senyora del Roure. En un programa de l'any 1832 s'especifica que s'havia repartit llenya, fideus, arròs, mongetes, pa blanc i s'havia donat

almoina a persones necessitades.

A final del segle passat i al principi de l'actual, durant la Festa Major, l'ajuntament demanava la presència d'una parella de la Guàrdia Civil per al bon ordre i vigilància. El 1901, els guardes figuren hostatjats a casa de la senyora Agustina Quintana. Per aquest servei, el municipi va pagar una factura de 15 pessetes.

Antigament havia estat molt celebrada l'esmentada festa del Carme, que organitzaven els rajolers a càrrec seu, i que rivalitzava amb els actes de la Festa Major de Sant Cebrià. Uns i altres organitzadors miraven de portar les millors orquestres.

Els balls de la Festa Major al Centre Cultura i Esbarjo havien tingut molta nomenada entre el jovent de tota la comarca. En aquest dia es desplaçava una gran quantitat de jovent de les contrades, car sabien que al Centre sempre hi havia contractades molt bones orquestres. L'any 1936 només es va fer la Festa del Carme amb l'Antiga Pep de Figueres. Ja no es va celebrar ni la de Sant Cebrià ni la de la Puríssima, a causa de la Guerra Civil. Igualment va passar els

anys 1937 i 1938, en què no se'n va celebrar cap.

Després de la Guerra Civil encara es va incrementar més aquesta assistència. El 1939 les tres festes foren amenitzades per la Principal de Peralada i els Montgrins. En aquells anys de la postguerra el jovent feia el desplaçament des dels seus pobles en bicicleta. A cal Ramon, el masover de la Torre Manol, hi acostumaven a deixar-hi la bicicleta, i se n'hi aplegaven més de dues-centes sota una gran figuera que hi havia a l'entrada de la casa. Era una època en què la bicicleta era el vehicle més emprat. En el 1944 només a Vilafant sol ja hi havia censades unes cent quatre bicicletes.

En aquesta festa era costum que la gent benestant del poble

invités els parents i amics de fora, generalment veïns de Barcelona, una presència que donava un aire senyorial als actes festius.

Una altra festa celebrada és la de Carnestoltes. Es feia un sopar de germanor, al qual es convidava el ninot Toribio Titus, que anava disfressat de pagès típic que havia quedat mut quan era petit. El sopar consistia en peix a l'olla.

La població de Vilafant té dedicades quatre sardanes. La més antiga, de l'any 1872, és la *Sardana dels Rajolers*, amb música de Pep Ventura. Les altres són *Records de Vilafant*, composta el 1929 per Carles Comas, *La Font de can Massanet*, el 1952, amb música del mestre Bertran i Pujol, i la més recent, del 1990,

El 1996 la colla gegantera i grallera es va incrementar amb els capgrossos d'en Draga i d'en Sagal.

Concurs de sardanes al camp de futbol.

El Jardí de Vilafant, del mestre Jaume Cristau.

El juliol del 1994 es van batejar els gegants del poble amb els noms d'en Cebrià i la Carme. La gegantessa és dita també dels Rajolers. Aquesta colla gegantera i grallera dels Rajolers va fer les primeres sortides fora de Vilafant a Roses, Santa Coloma de Farners i Sarrià. El 1996 la colla s'ha ampliat amb els capgrossos d'en Draga i d'en Sagal.